

শ্রীমন্ত শঙ্করদেব
বিষচিত

ভটিমা

BHATIMA

Composed by
Śrīmanta
Śaṅkaradeva

ଦେବ ଭଟିମା

।। ଶ୍ରୀକ୍ଷ୍ମାୟ ନମୋନମଃ ।।

।। ତୋଟୟ ଛନ୍ଦ ।।

ମଧୁଦାନରଦାବଣଦେବରବଂ ।

ରବରାବିଜଲୋଚନଚକ୍ରଧବଂ ।।

ଧବନିଧବଧାବଣଧ୍ୟେୟପବଂ ।

ପବମାର୍ଥବିଦାଶୁଭନାଶକବଂ ।।

କବଚୁର୍ଗିତଚେଦିପଭୂବିଭଗଂ ।

ଭଗଭୂଷଣକାର୍ଷିତ ପାଦୟୁଗଂ ।।

ୟୁଗନାୟକନାଗବରୋଶୁଚିଂ ।

ବୁଚିବାଂଶୁପିଧାନଶବୀବଶୁଚିଂ ।।

ଶୁଚିଚାମବରାୟୁନିସେବ୍ୟତନୁଂ ।

ତନୁମଧ୍ୟଗଦେହସୁବ୍ରେହନୁଂ ।।

ହନୁମନ୍ତହବୀଶସହାୟବତଂ ।

ବତବଞ୍ଚପବାର୍ଣ୍ଣଶକ୍ରନତଂ ।।

ନତବର୍ତୁଲନୀଲସୁଦୀର୍ଘଭୁଞ୍ଜଂ ।

ଭୁଞ୍ଜଗାଧିପତନ୍ନଶ୍ୟାମଜଞ୍ଜଂ ।।

অজবামবরিগ্রহরিশ্বগুৰু।
গুৰুগোধনকামদকল্পতৰু।।
তৰুণিগণমোহনসৰ্বশুভং।
শুভমঙ্গলদায়কনীলনিভং।।
ইভকুম্ভজমৌক্তিকমাল্যৱহং।
ৱহলোৰসমিষ্টদসৰ্বসহং।।
সহজায়ত পদ্মদলাক্ষচিদং।
চিদানন্তৱিনোদনৱেদৱিদং।।
বিদূষান্নানসিস্থিতকম্বুগলং।
গলশোভিতকৌশুভভীমৱলং।।
বলভদ্রসহোদৰসত্যৱপুং।
ৱপুনিৰ্দিতৱিশ্বসুৰাৰিৰিপুং।।
ৰিপুযুথপযুথপদৰ্হৰং।
হৰমৌলিনিষ্টিপদাঙ্কপৰং।।
পৰলোকসহায়সহস্রমুখং।
মুখৰালিকুলাকুলমাল্যসুখং।।
সুখমোক্ষদদক্ষৰমাৰমণং।
মনসো'পৰিমেয়মজস্রপ্ৰণং।।

প্রণতো'স্মি নতো'স্মি নতো'স্মি হৰিং।

হৰিৰৈৰিহতাশনভোগ্যহৰিং।।

হৰিকিঙ্কৰশঙ্কৰ ঠশপদে।

পদমিচ্ছতি গায়তি চামৃতদে।।

-----

(২)

বন্দা গোবিন্দাঃ গোপী জনানন্দা।

মঞ্জু ক্রয়ুগ সুস্মিত সুন্দৰ

বদন বিনোদিত চান্দা।।

পূতনীকা তন মনে ধৰি

জীৱ বিয়োজনকাৰী।

মায়া বল্লভ বাল বিলাসিত

নিৰ্জিত নিৰ্জৰ বৈৰী।

তিনি ভূৱন জন মৌলি বিভূষণ

মৰকত ৰত্ন সুৱেশা।

চন্দ্রক নিচয়ে বিচিত্ৰত কেকী

পত্ৰত সুৱেশিত কেশা।।

যমলাৰ্জুন ভঞ্জিয়ে শকট বিঘটিয়ে

বালক কেলি কৰন্তা।

ধনুক কেশীয়ে বকাসুৰ নাশিয়ে

ধৰনী ভাৰ হৰন্তা।

জয় গিৰি গোরদ্ধন গিৰি ধাৰন্তা

গোগণ ৰক্ষণশীলা।

দৰ্পিত সুৰমুনি   দস্তাৰি ভঞ্জিয়ে

দৰশিত নিজ ভুজলীলা।।

কালিন্দী তীৰে   কালী নাম

ভুজঙ্গম ৰাজ নিবাসে।

তা বিষ লাগি   জলচৰ খেচৰ

তীৰ তৰু লয় নাশে।।

দুৰ্জন মৰ্জন   লীলা অৱতাৰ ধৰি

নিজ পৰিজন ধৰি সঙ্গৈ।

লীলা নৃত্যকয়   কৰিয়ে শিৰে চড়ি

কালী নাশ কয় ৰঙ্গৈ।।

মল্ল নিযুদ্ধ   বিলোকন কৈতব

মথুৰা নৰপতি সঙ্গৈ।

ভীত নিবোধিত   ৰাজ সমাজক

সমাগত হলধৰ সঙ্গৈ।।

দ্বাৰে মত্ত   মাতঙ্গ ঘাতিয়ে

তাসু বিপাড়িয়ে দন্তা।

সদৰ্পে গজ   ৰাজ বিমৰ্দ্দিয়ে

যৈসে সিংহ চলন্তা।।

(৩)

জয় জগদীস ঈস ভয়হাৰী।
লীলা কৰে ভূমি ভাৰ উতাৰি।।
আপন ভকত সৰ তাৰ মুৰাৰি।
অনুদিনে সেরহ চৰণ তোহাৰি।।
বাজত বাজন বঙ্গ নিশান।
চলে বঙ্গশালা বাম ভগৱান।।
আৰে পেথিয়ে গজ কুৱলাই।
কুচ বলিকহ ৰোষ তোলাই।।
তাকু পেলল হাতি পেলুৱানে।
তাড়লি কুম্ভ খোৰে ভগৱানে।।
পাকড়িয়ে যো আগ ভয়ো খাড়া।
গজ চৰৰ তাড়ি কৃষ্ণ দোৰাৰা।।
মাৰিয়ে লাথ উপাৰিয়ে দন্তা।
মাত্ৰত সাথেকি প্ৰাণকি অন্তা।।
কান্ধে ভিড়ি দন্ত বাম কাহাই।
সাথে লিয়ে ব্ৰজবাল সো যায়।।
হৰষে চলত হৰি লোক ভুলাই।

দশবিধ লোক দশ হি ৰূপ চাই।।
পেথিয়ে চাণুৰ সভা মহ যায়।
শুনতো ৰাজ আঞ্জা ৰাম কাহাই।।
হামু সপ্তে যুদ্ধ কৰত কুচি।
নৰপতি কংস হোৱে তৰ খুচি।।
কহত গোপাল তুমহি বড়িলাল।
পেথ লাড়িকা হামু গোপ ছাৱাল।।
সমান বয়সে যুদ্ধ কৰত যুলি।
শুনিয়ে চাণুৰ মাতে বাহু তুলি।।
তুমহি কিয়ে কুৱলয় অন্তা।
কুচ ছাৱাল বড়হি বলীয়ন্তা।।
এহেল্তে ৰাম বড়হি বলীয়াৰ।
মুষ্টিক সমে কৰু মল্ল বিহাৰ।।
মল্ল শিৰোমণি ৰাম কাহাই।
দ্বন্দ্ব যুদ্ধ মল্ল বিচে বনাই।।
নানা বন্ধ ধৰলহি বহমালো।
সৰ উতাৰিয়ে তাসু কিয়ে কালো।।
পেথিয়ে কুট আৱলি তাকু ধাই।

মাৰলি ৰাম বামমুষ্টি উঠাই।।
সল্ল তোসল্ল দুহ যোপে ধাই।
মাৰলি গোপাল সে লাথ ভেজাই।।
জয় জয় কৃষ্ণ ঘোষত সৰলোক।
পাৰত ৰাজা বহত ভয় শোক।।
পিতৃ মাতৃ কহ আৰৰি নন্দ।
পেথি হৰিক জয় মিলত আনন্দ।।
ৰাজা কংসে ৰোষে বোলে বাণী।
দূৰ কৰ মল্ল বাদ্য নিশানি।।
এহেৰে বাহিৰ কৰ ৰাম কাহ্নাই।
মাৰলি মাল এহি দুহো ভাই।।
নন্দকহ বান্ধ কাট বসুদেউ।
মাৰ উগ্ৰসেন ৰাখবি নাহি কেউ।।
নিশব্দ বাণী শুনিযে নৰ নাৰী।
তাসু পেথি ভকত ভয়হাৰী।।
লাক্ষ্ণে মঞ্চে সঞ্চাৰিয়ে হৰীকেশ।
পাৰলি কংস পাকড়িয়ে কেশ।।
যোহি উপৰে বহ ৰোষ অপাৰা।

তাসু পৃষ্ঠে বৈথে ত্ৰিজগত ভাৰা।।
মৰলহি কংস সমাজহি চুপ।
দেলহ যো আপনহি নিজৰূপ।।
ৰোষ উঠাৱল কংসকহি ভাই।
মাৰল বলে তাহে পৰিঘ উঠাই।।
ৰাজ মহিষী কান্দে মনহি সন্তাপে।
তাসু শান্ত কিয়ে ত্ৰিজগত বাপে।।
মিলাৱত মুকুতি কংসকহি সুখী।
ভকতি মাগো হামু বড়ি দুখী।।
কৰু দায়াল কৰুণা একবাৰা।
তেৰে দাস কিয়ে নিয়ো নিস্তাৰা।।
মুখে জুনো ছাড়ে তুৱা গুণ নাম।
কহ শঙ্কৰ সৱ বোল ৰাম ৰাম।।

ইতি দেৱ ভটিমা সমাপ্ত

।। ৰাজ ভটিমা ।।

।। ১।

।। শ্ৰীকৃষ্ণায় নমোনমঃ ।।

জয় জয় মল্ল নৃপতি ৰসৱান।

যাকেৰি গুণগণ লম নাহি আন।।

নিজ কুল কুমুদ প্ৰকাশিত ইন্দু।

গহীন গম্ভীৰ ধীৰ পেথিতে সিঙ্কু।।

সভা এক পাত্ৰ আপন মহাৰাজ।

দেৱক মধ্যৈ য়ে সূৰৰাজ।।

আপন ভুজবলে

দণ্ডিয়ে ৰাজকুল

পাৱত সকল হি কায।

জয় জয় ঈশ্বৰ

পাদ প্ৰসাদ

মল্লদেৱ কৰু ৰাজ।।

মহাপুরুষ মাধবদের বিৰচিত

ভটিমা

BHATIMA

Composed by

Mahāpuruṣa
Mādhavadeva

শ্ৰীকৃষ্ণায় নমঃ

(১) গুবু ভটিমা

জয় গুবু শঙ্কৰ   সৰ্ব্ব গুণাকৰ
যাকেৰি নাহিকে^১ উপাম।
তোহাৰি চৰণকু^২   ৰেণু শত কোটি
বাৰেক কৰোহোঁ প্ৰণাম।।
দৰশিত সুন্দৰ   গৌৰ কলেৱৰ
যৈচন^৩ সুৰ পৰকাশ।
সকল সভাসদ   ৰঞ্জন যাকেৰি
দৰশনে পাপ বিনাশ।।
বিনে অঙ্গ ভূষণ   পেথি সুশোভন
গহীন^৪ গম্ভীৰ ধীৰমতি।
আয়ত কমল   নয়ন বৰ সুন্দৰ
বয়ন চান্দকছ^৫ জ্যোতি।।
লীলা গজগতি^৬   গমন বিলোকন
বাণী মেঘ গম্ভীৰ।
পাশু মৰ্দন   কলিকো কালে

যাকু^১ সম নাহি ধীৰ।।
যোহি নাৰায়ণ   মায়া বিস্তাৰি
কৰু ত্ৰিজগত নিৰমাণ।
সনক সনাতন   যোগী যাকেৰি
মহিমা কবহ নজান।।
সকল চৰাচৰ   পালনকাৰী
যো হৰি দেৱকু^৪ দেৱা।
চতুৰ বয়ন শিৱ   সুৰপতি যাকেৰি
কৰু নিত চৰণহি সেৱা।।
চাৰি বেদ   শিৰোমণি মাজে
যাকেৰি চৰণ বিকাশ।
সোহি দেৱক   কয়লি কলিতো^৬
শঙ্কৰদেৱ পৰকাশ।।
ত্ৰিভুৱন বন্দন   দৈৱকী নন্দন
যো হৰি মাৰল কংস।
জগজন তাৰণ   দেৱ নাৰায়ণ
শঙ্কৰ তাকেৰি অংশ।।
মায়া নৰতনু   ধৰি হৰি ভকতি

কয়লি বহু পৰচাৰ।

সৰু নৰু পাপ   পয়োধি মজ্জল

তাহে কয়লি উদ্ধাৰ।।

অৱনিশি^{১০} চাৰি   বেদ বিচাৰি

বেকত কৰু^{১১} হৰিণাম।

যাকেৰি বয়নে   মিলাই গাই

পাই মনোৰথ কাম।।

পণ্ডিত মানী   বেদ বখানি

গৰু কয়লি সৰু চুৰ।

গীত কৰিষু গুণ   শঙ্কৰ দেৱৰ

কীৰ্তি গয়ো বহুদূৰ।।

শ্ৰী যশ দান   মান ভূতদায়ী

সৰুগুণ সম্পন্ন থিক।

ভকতক ভকতি   দানে কৰু গুৰু

দায়ী তনয় অধিক।।

হৰিকহু মূৰুতি   সুৰুতি^{১২} মন মগন

মজ্জল আনন্দ সিদ্ধু।

ঐচন নিৰমল   হৃদয়ে^{১৩} বিকশিত

ভকত কুমুদ কুল ইন্দু।।
নিজকুল তাৰি   ভকতি বিস্তাৰি
বান্ধল হৰিগুণ সেতু।
কলিয়ুগে পাপ   পয়োধি সৰ নৰ
তাৰণ কাৰণ হেতু।।
ভকতি ভাণ্ডাৰ   দ্বাৰ সৰ ছোড়ি
মুকুতি কয়লি উদাস।
এক শৰণ হৰি   নাম ধৰমকত^{১৪}
ৰাজা কৰু পৰকাশ।।
কি কহব শঙ্কৰ   দেৱক^{১৫} মহিমা
জানি জ্ঞানী অন্ত নপাই।
যাকেৰি চৰণক   ৰেণু শিৰে পৰশি
মুকুতি সুখ সুখে পাই।।
মাধৱ দীন   মূৰুখমতি কহয়
বাণী শুন সৰ লোই।
বিনে^{১৬} গুৰুচৰণ   ভকতি ৰকতি
মুকুতি কবহ নহোই।।
ওহি পৰম তত্ব   বেদকো^{১৭} বাণী

জানি নৰ নকৰ বিষাম।
ধৰমক কৰমক   গৰৱক ছোড়ি
ডাকি বোলহু ৰাম ৰাম।।১।।○

পা. ১।নাহি ২।চৰণক ৩।যৈচন ৪।গহন
৫।চান্দকহো ৬।**গজপতি** ৭।যাকো ৮।দেৱকো
৯।কলিকো ১০।অহনিশি ১১।কয়,কয়ো ১২।সুৰুচি,
সুৰতি ১৩।হৃদয় ১৪।ধৰমকহো ১৫। দেৱৰ ১৬।বিনা
১৭।বেদকু।

(২) দেৱ-ভটিমা

জয় জয় জগ   জীৱন যাদৱ
কৃষ্ণ দেৱকু দেৱ।
কমল সম্ভৱ   কৰত যাকৰ
চৰণৰজ নিত সেৱ।।
জননী সমতুল   যোহি পুতনীক
মোক্ষপদ কৰু দান।
সোহি দয়াশীল   দেৱ কৰু

অমল ভকতি বিধান।।

মঞ্চ বিঘটিয়ে চক্রবাতক

যোহি লেলহ প্ৰাণ।

ভঞ্জি তৰুবৰ যোহি অঘ বক

বৎস কৰু নিৰযাণ।।

কালী সৰ্পক দৰ্প দূৰ কয়

বহ্নিক কয়লি পান।

সোহি দয়াশীল দেৱ কৰু

অমল ভকতি বিধান।।

পতনী সৱকহ মানে বিপ্ৰক

কৰম মদ কৰু দূৰ।

মথ ভঞ্জে দেৱৰাজক

গৰৱক কয়লি চুৰ।।

তুলি মন্দৰ বাধি বৰিষণ

বাত ভয় কৰু ত্ৰাণ।

সোহি দয়াশীল দেৱ কৰু

অমল ভকতি বিধান।।

বিৰিন্দাবন মহ শাৰদ শশিনী

ৰজনী গোপিনী সঙ্গ।
বিরিধ ৰতি ৰস   দৰশিয়েকছ
মদন মান কৰু ভঙ্গ।।
মাৰি যক্ষক   যোহি দেৱহৰি
কয়লি গোপিনীক ত্ৰাণ।
সোহি দয়াশীল   দেৱ কৰু
অমল ভকতি বিধান।।
যোহি যাদৱ   দেৱ নিৰমল
নগৰ সাগৰ মাজ।
তাৰি সন্তক   দৈত্য দাৰণ
সাধি দেৱক কাজ।।
বীৰ সম্বৰ   নৰক মতিমন্দ
শূৰ কৰু নিৰয়াণ।
সোহি দয়াশীল   দেৱ কৰু
অমল ভকতি বিধান।।
কেশী কুৱলয়   মল্ল মুষ্টিক
কংস কূট চাগুৰ।
সল্ল তোসল্ল   ঘাতি ক্ষিতিকছ

ভাৰ কয়লি দূৰ।।

মাতু পিতুক   বন্ধ ছোড়ি

দুখ কৰু নিৰয়াণ।

সোহি দয়াশীল   দেৱ কৰু

অমল ভকতি বিধান।।

শান্ন পৌণ্ডুক   দ্বিৱিদ জৰাসুত

বাণ বিদূৰথ ঘালিয়ে।

মাৰি শিশুপাল   কোৰৱ নাশি

পাণ্ডৱ পালিয়ে।।

আপন গুণ যশ   ধৰম শিৰোমণি

থাপি গয়ো নিজথান।

সোহি দয়াশীল   দেৱ কৰু

অমল ভকতি বিধান।।

আহে সামাজিক   বুদ্ধজন

বাণী কৰু অৱদান।

ওহি কলিকো   কালে নাহি-নাহি

ধৰম নাম সমান।।

কালে মলমতি   কয়লি সৱকো

নাহি ধৰমক চিত।
পতনী ধন জন   লোভে মলমতি
ভেলি পাশু ৰীত।।
ওহি বাণী   হোই নোই
থিৰ মন কয় দেখ।
বিজুৰী সঞ্চাৰ   জীৱন যৌৱন
সৱহ নীৰক ৰেখ।।
জানি হৰিপদ   হৃদয়ে ধৰিকহ
জপহ ৰামক নাম।
মূৰুখ মাধৱ   দীন কহয়ি
ডাকি বোলহ ৰাম ৰাম।।২।।○

(৩) দেৱ-ভটিমা

জয় জয় জীৱ সনাতন শিৱ।

সুৰাসুৰ দেৱ কৰু সৰ সের।।
তুহো বিনে কেৱ নাহি আন দেৱ।
দীন কহ নাথ।
যোড়ি যোড়হাত।।
কিছু পৰণাম।
তুৱা গুণনাম।।
আতি অনুপাম।
নাহিকে উপাম।।
সোহি মুহে নাম।
ৰহ অৰিৰাম।।
গোসাঞি গোপাল।
কৰু মেৰি ঐচন দয়াল কুপাল।।
দয়াল সয়ল।
ভুৱন বিনোদ।।
বিলাস বিহাৰ।
যাহেৰ উদাৰ।।
চৰিত্ৰ পৰিত্ৰ।
পতিত পৰিত্ৰ।।

শ্ৰৱণ বয়ন মিলাই
পাৱত চাৰি পদাৰ্থ লোই।।
অৱ সোহিদেৱ দেৱ মুৰাৰি।
ভক্ত ভয়হাৰী।।
ভয়ো অৱতাৰ।
ক্ষিতিকহ ভাৰ।।
সয়ল উতাৰ।
কয়লি গোৱিন্দ যশোমতী লাল।।
নয়ন বিশাল।
ক্ৰৱ যুগ গঞ্জি মদনকু চাপ।।
সুৰঙ্গ বয়ন সুচান্দ সুহাস।।
শোভে দন্ত মৌক্তি।
পীতাম্বৰ জ্যোতি।।
শৰীৰ সুশ্যাম^১ সুমঙ্গল ধাম।
উপাম বিহীন।
ৰতন বিভূষণ।।
অঙ্গ শুহাৱত হাৰ।।^৩
কিৰীটি কেয়ুৰ উজোৰ।

কঙ্কণ বিজোৰ।।
কনক ঝনক ৰতন মঞ্জীৰ।
ঝুৰাৱত উৰে হেমহাৰ।।
হীৰা গজমতি।
উল্লত ৰূপ পেখাই ভুলত চিতি।।
অনঙ্গক দেৱ বিমল।
কমল চৰণ যুগল।।
সুৰাসুৰ নাগ নিসেৱিত।
লক্ষ্মী নিৱাসিত।।^৪
শোক বিশেষণ দেৱ।।^৫
ভকত ভয় ভঞ্জন।
ভাৰক ৰঞ্জন।।
চিত্ত বিনোদন।
মোক্ষ নিদান।।^৬
জগজন জীৱন।
নাথ তোহাৰ।
চৰণ কমল সংসৰত সাৰ।।
সুধাৰস আশ^৭।।

কৰু মেৰি চিত্ত।।
সাৰঙ্গ নিৰাস তুহো জগবাস।
নকৰ নৈৰাশ।।
হামু তেৰি দাসকো দাস।
তোহাৰি গোসাৰ্হি।
জনমে জনমে ওহি মনকাম।
কহয় মাধৱ সেৱক পাল গোপাল।।
[কহ দীন মাধৱ দাস তোহাৰি।।
সেৱক পাল কুপাল।
নাৰায়ণ সেৱক পাল দয়াল।।৩।।○

পা. ১।চাস ২।সুশ্যাম শৰীৰ ৩।শ্ৰীপূৰ্ণচন্দ্ৰ
গোস্বামী সম্পাদিত 'শ্ৰীশ্ৰীমাদৱদেৱ বাক্যমৃত'ত
(প্ৰথম প্ৰকাশ) পদ কেইফাকি পোৱা নাযায়।
৪।লক্ষ্মী লালিত ৫/৬/৭। পাদ টীকা ৩ দ্ৰষ্টব্য।

(8) ଦେବ-ଭଟିମା

ଜୟ ଜୟ କୃଷ୍ଣ କବଚ ବହୁ ସେବ।

ଜୟ ଜୟ ଦୈତ୍ୟକୀ ନନ୍ଦନ ଦେବ।।

ଜୟ ଜୟ ଯୋ ହରି ସତ୍ୟ ସ୍ଵରୂପ।

ଜୟ ଜୟ ନିର୍ଗୁଣ ଆତ୍ମା ରୂପ।।

ଜୟ ଜୟ ଶୁଣ ତିନି ମାୟା ବିତାରି।

ଜୟ ଜୟ ସୃଷ୍ଟି ସ୍ଥିତି ଲୟକାରି।।

ଜୟ ଜୟ ନିର୍ଗୁଣ ମୁରୁଷି ମୁରାରି।

ଜୟ ଜୟ ବିଷିନ୍ଦା ବିପିନବିହାରି।।

ଜୟ ଜୟ ଲୀଳା ପଞ୍ଚଜଘାରି।

ଜୟ ଜୟ ତାପତ୍ରୟ ଅପହାରି।।

ଜୟ ଜୟ କାଲିନ୍ଦୀ କୁଳଚାରି।

ଜୟ ଜୟ ବଞ୍ଜନ ଗୋପକୁମାରି।।

ଜୟ ଜୟ ଗିରି ମନ୍ଦବଘାରି।

ଜୟ ଜୟ ଗୋକୁଳ ଜନ ଉପକାରି।।

ଜୟ ଜୟ କୃଷ୍ଣ ମୁରୁତି ଅରତାରି।

ଜୟ ଜୟ କୁରୁଲୟ ଜୀରନହାରି।।

ଜୟ ଜୟ ମଧୁ ମୂର୍ଚ୍ଛା ନରକ ବିଦାରି।

জয় জয় ক্ষিতিতল ভাৰ উতাৰি।।
জয় জয় শঙ্খ চকৰ গদাপাণি।
জয় জয় পীত বসন পৰিধানী।।
জয় জয় সকল নিগম নিৰমাণী।
জয় জয় নিজজন মুকুতি নিদানী।।
জয় জয় জগত জনক নিজধাম।
জয় জয় জগজন পূৰণ কাম।।
জয় জয় যোহি বজ্জত নিজঠাম।
জয় জয় যাকেৰি গুণ অনুপাম।।
জয় জয় ভকতি ৰোচন ৰাম।
জয় জয় ভকত পূৰণ কাম।।
জয় জয় যাকেৰি চৰিত উদাম।
জয় জয় তাৰক যাহেৰি নাম।।
জয় জয় নীল ইন্দীবৰ শ্যাম।
জয় জয় সঙ্গহি গোপ সুঠাম।।
জয় জয় গৰুড়াসন বনমালী।
জয় জয় মৰ্দন বিষধৰ কালী।।
জয় জয় দনুজদলন বলশালী।

জয় জয় অঘ^১ বকাসুৰঘালী।।
জয় জয় দুৰ্জ্জন দুষ্ট নিকালী।
জয় জয় সঙ্জন জন প্ৰতিপালী।।
জয় জয় ভকতক মুকুতি নিদানী।
জয় জয় বৰদ বৰদ বৰদানী।।
জয় জয় নন্দ তনয় বৰ বেশী।
জয় জয় মৰ্দন দানৱ কেশী।।
জয় জয় নাশন বীৰবৰ কংস।
জয় জয় পালন যদুবৰ বংশ।।
জয় জয় ৰিপু মৃগ দাৰণ সিংহ।
জয় জয় ৰুক্মিণী পঙ্কজ ভৃগু।।
জয় জয় ভকত কুমুদ কুল ইন্দু।
জয় জয় জগজন জীৱন বন্ধু।।
জয় জয় ত্ৰিজগত জন উপকাৰী।
জয় জয় দুৰ্গম দুস্তৰ তাৰী।।
জয় জয় সুৰ ৰিপু যুথপনাশী
জয় জয় ৰঞ্জন গোকুলবাসী।।
জয় জয় ভৱ ভয় ভঞ্জন হেতু।

জয় জয় ভৱ সাগৰ তাৰণ সেতু।।
জয় জয় নিজগুণ লুব্ধ গোপাল।
জয় জয় পঞ্জজ নয়ন বিশাল।।
জয় জয় যাকেৰি বহু অৱতাৰ।
জয় জয় যাকেৰি পৰম বিহাৰ।।
জয় জয় যো হৰি' চৰিত্ৰ উদাৰ।
জয় জয় যো হৰি জগত আধাৰ।।
জয় জয় যোহি জগত আদিমূল।
জয় জয় যাহেৰি নাহি সমতুল।।
জয় জয় জীৱক চৈতন্যদাতা।
জয় জয় যো হৰি জগত বিধাতা।।
জয় জয় যো হৰি জগত বিয়াপি।
জয় জয় যো হৰি পাৱন পাপী।।
জয় জয় যো হৰি নিজ অৱতাৰী।
জয় জয় কেশৱ শৰণ তোহাৰি।।
কহয় মূৰ্খ মতি মাধৱ দীন।
ভকতি মিনতি মতি সকল বিহীন।।
মাগোঁ ভকতি ৰতি নাহি আন কাম।

ঘনে ঘনে বয়নে বোলহু ঝাম নাম।।৪।।○

পা. ১।বৎস, ২। যাকেৰি

(৫) দেৱ-ভটিমা

জয় জয় জগত জনক যদুনন্দন বন্দন

বন্দন শিৱ সুৰ ধাতা।

জয় জয় জগজন জীৱন যাদৱ

ভকত মুকুতি পদদাতা।।

জয় জয় কমলাকান্ত কমল দল

কোমল পদ পৰকাশী।

জয় জয় সঙ্কন ৰঞ্জন গঞ্জন

দানৱ দৈত্য বিনাশী।।

জয় জয় পাপী পতিত জন পাৱন

ভাৱন ওহি সংসাৰ।

জয় জয় ভৱ ভয়   ভঞ্জন ৰঞ্জন

তাৰক চৰিত্ৰ উদাৰ।।

জয় জয় মধুমুৰ   নৰক নিৱাৰণ

কুৱলয় ধেনুক নাশী।

জয় জয় গিৰিবৰ   ধাৰণ কাৰণ

তাৰণ গোকুলবাসী।।

জয় জয় কংস   কেশী বক অন্তক

সন্তক তাৰণ হেতু।

জয় জয় পীতাম্বৰ   অধৰ সুন্দৰ

অভয় চৰণ ভৱ সেতু।।

জয় জয় পুতনী   কাতন পাতন

ঘাতন কালী নিকালী।

জয় জয় নন্দনন্দন   বিৰিন্দা বনচাৰী

বহু বলশালী।।

জয় জয় ৰাম   ৰমণ সীতাপতি

বালী বানৰ ঘালী।

জয় জয় ৰাৱণ   ৰাম্ফস দাৰণ

সন্ত বিভীষণ পালি।।

জয় জয় সৃষ্টি   কৰতা হৰতা
পাতা দেৱক দেৱা।

জয় জয় নখমণি   মগুন কান্তি
ব্রাহ্মি খগুন সেৱা।।

জয় জয় কৰুণা   সিন্ধু বন্ধু
সেৱক পালনকাৰী।

জয় জয় শঙ্খ   চকৰ কৌমুদী
নীলা পঙ্কজধাৰী।।

জয় জয় মধুৰি   মূৰতি মাধৱ
মায়া দমন অনাদি।

জয় জয় দামোদৰ   বৰ দায়ক
নায়ক বেদক বাদী।।

জয় জয় মল্ল   বিমোড়ণকাৰী
হাৰী পাতকৰাশি।

জয় জয় ভকত   বংসল মন পূৰণ
কুবুজী কংসক দাসী।।

শুন সাধুজন   ওহি নাৰায়ণ

ৰহু হৃদি পঙ্কজ ঠাম।
কলিমল মোষণ   ৰামক বাণী
জানি নকৰ বিৰাম।।
ভাৰত বৰিষে   জনম চিন্তামণি
নৰতনু বিফলেহি যায়।
বয়নে হৰিকো   নাম মিলাই
চাৰি পদাৰথ পাই।।
মাধৱ দীন   হীন মতি কহয়
ছোড়হু যৱ সৱ কাম।
হৃদয়ে হৰিকো   চৰণ মিলাই
ডাকি বোলহু ৰাম ৰাম।।৫।।○

(৬) দেৱ-ভটিমা

জয় জয় জয়   জগত জীৱন
জয় যাদৱ দেৱ।
তোহাৰি চৰণক   ৰেণু শত কোটি
বাৰা পৰি কৰো সেৱা।।
জগতক আদি   বেদকবাদী
শিৱ পুৰুষ পুৰাণ।
সুৰ শঙ্কৰ   চৰণ কিঙ্কৰ
মহিমা তৰহো নজান।।
ভ্ৰূৰ ভঙ্গৈ   চলিত মায়া
অণু কৰু নিৰমাণ।
ৰোমকুপেঁ   কৰত আয়াযাত
ৰেণু পৰমাণ।
চাৰি বেদক   ৰতন চূড়ামণি
চৰণ বিকাশ।
জয় জয় জয়   জগত জীৱন
জয় জগত নিৱাস।।
ভকত বৎসল   জগত মঙ্গল

ৰূপ যাকেৰি নাম।

দুখ মোচন   কৰত পূৰণ

ভকত জন মন কাম।।

দনুজ দাৰণ   ভকত জনকো

বন্ধু মুকুতি নিদান।

তোহাৰি চৰণে   মাগো হৰি কৰু

প্ৰেম ভকতি বিধান।।

জগত নায়ক   মুকুতি দায়ক

জয় জগত আধাৰ।

শ্ৰৱণ কীৰ্তন   ভকতি যাকেৰি

চাৰি বেদকো সাৰ।।

হামু পাপী   তেহোঁ হৰি পুনু°

পতিত পাৰন নাম।

ছোড়ি মায়া   কৰহ দয়া°

নাহি মোহি আন কাম।।

গুণেৰ নাগৰ   কৰুণা সাগৰ

কৰোহোঁ কাতৰ তোই।

পাৰে পাৰি তেৰি   ভকতি মাগো

କବହ କବୁଣା ମୋହି ।।

ଅନ୍ତ୍ୟ ଜାତି   ତବତ ଆତି

ସ୍ମରଣେ ଯାକେରି ନାମ ।

ଜୟ ଜୟ ହରି   ତୋହାରି ଚର୍ଣ୍ଣେ

କର୍ଣ୍ଣେ ବହ ପର୍ଣ୍ଣାମ ।।

ଏ ଭର ଭଞ୍ଜନ   ଭକତ ବଞ୍ଜନ

ଅବୁଣ ପଦ ପର୍ଣ୍ଣାକାଶ ।

ଅଭୟ ଚର୍ଣ୍ଣେ   ଶର୍ଣ୍ଣ ମାର୍ଗୋଁ

କବହ ଦାସକୋ ଦାସ ।।

ବିଷୟ ବିଷଧର   ଦଂଶିତ ତନୁ ମେରି

ନାହି ଚେତନ ଗିୟାନ ।

କାକୁ କରି ତେରି   ଚର୍ଣ୍ଣେ ମାର୍ଗୋଁ

ଭକତି ଅମିୟା ଦାନ ।।

ଦୀନ ଦୟାଶୀଳ   କେଶର ସୋହି

ମୋହ କବୁ ଦୂର ।

ଭକତ ସଞ୍ଜତି   ଭକତି ଦାନେ

ମୋହି ମନ କବୁ ପୂର ।।

ଦୀନ ମାଧର   ଦାସ କହୟ

ছোড়ি সৰ অৰ কাম।

আহে সামাজিক লোক সৰ

ডাকি বোলহ ৰাম ৰাম।।৬।।○

পা. ১। বাৰেক ২। ৰোমৰন্ধে ৩। তোহো বিয়াপি

৪। কৰু দয়া।

(৭) দেৱ ভটিমা

জয় জগ জীৱ সনাতন দেৱ।
ব্ৰহ্মা শিৱ চৰণে কৰু সেৱ।।
পাতক ঘাতক যাকেৰি নাম।
তোহাৰি চৰণে কৰহু প্ৰণাম।।
নীল শৰীৰ জলদ কৰু ভাস।
পীত পটাম্বৰ কৰু পৰকাশ।।
অৰৱিন্দ নিলি চৰণ কৰু কান্তি।
পদ পঙ্কজ তল অলকত পান্তি।।
ধ্বজ যৱ পঙ্কজ অক্ষুশ ভাসে।
পেথিতে বজ্ৰ ভকত ভয় নাশে।।
ইন্দু নিলি নখচান্দ পৰকাশ।
ভকতক হৃদয় তাপ কৰু নাশ।।
ৰতন উজন্টি অঙ্গুলি দশমাজে।
পদ পঙ্কজ মহ মঞ্জীৰ বাজে।
উৰু কৰীকৰ দুহো বলিত সমান।
বহল নিতম্ব কটি ডমৰুক ঠাম।।
কিঙ্কিণী কনক লম্বি চিৰ পীত।

ৰুচিৰ কাঞ্চী কটি ৰতন জড়িত।।
মনোহৰ নাভি সৰোৰুহ গঞ্জে।
উদৰে ললিত ৰেখা তিনি ৰঞ্জে।।
সিংহবন্ধ কন্ধ বহল বক্ষ মাজে।
কমল শ্ৰীবৎস পান্তি বিৰাজে।।
পদ নথ পৰশি বনহ মালা শোহে।
ভ্ৰমৰা কেলি কৰত মধু লোহে।।
গজমতি হাৰ পেচন্দাৰ লোলে।
পেথিতে ৰূপ ভূৱন মন ভূলে।।
জগতক জীৱ সৱহ একু ঠাম।
কণ্ঠে কৌশ্তভ মণি অনুপাম।।
চতুৰ উজৰ কৰ বৰ ভুজ দণ্ড।
যৈসে নীল মৃগাল থণ্ড।।
বলয়া কঙ্কণ কেয়ূৰ হাতে।
শঙ্খ চক্ৰ গদা পঙ্কজ হাতে।।
কিশলয় কৰ চাৰু অঙ্গুলি পান্তি।
ৰতন অঙ্গুলি নথ চান্দ কৰু কান্তি।।
নিন্দি ইন্দু কোটি বয়ন বিকাশ।

মোতিম দশন মন্দ কৰু হাস।।
আয়ত নেত্র কমল দল পাসি।
মদনক ধেনু সম ক্রম প্রকাশি।।
নাশা তিল কুসুম সম শোহে।
চাৰু চিবুক মন আলোভ লোহে।।
মকৰ কুণ্ডল দুহো লম্বিত কৰ্ণ।
তাসু বশমি গণ্ডপাণ্ডৰ বৰ্ণ।।
অলকা কুটিল তিলক কৰু কান্তি।
পেথিতে ভকতৰ তাপ উপশান্তি।।
ৰতন চূড়ামণি কিৰীটি উজ্জ্বল।
তাসু বিকশিত বদন কমল।।
শিৰ ছত্রাকৃত কুঞ্চিত কেশ।
কোটি মদন মন মোহন বেশ।।
মাধৱ কহ তুৱা দাসকু দাস।
ঐসন ৰূপ হৃদয়ে কৰু বাস।।
কাকু কৰিয়ো তুৱা চৰণহি লাগোঁ।
মূৰুতি সূৰুতি ভকতি একু মাগোঁ।।
ভকত বৎসল কৰু ঐসন দায়।।

চৰণে শৰণ লেহো ছোড়হ মায়া।।

ভকত সঙ্গে বহু মুহু ভৰি নাম।

ভো সামাজিক বোলা বাম বাম।।৭।।○

(୧) ଦେବ ଭଟିମା

ଜୟ ଜୟ କୃଷ୍ଣଦେବ ଆଦି ମୂଳ।
ନାହି ନାହି ଦେବ ଯୋହି ସମତୁଳ।।
ଯୋହି ବହତ ହୃଦି ପଞ୍ଚଜ ଠାମ।
ସୋ ହରି ଚର୍ପଣେ କର୍ପଣେ ପର୍ପଣାମ।।
ଜଗତ ଜନକ ଶିର ପୁଷ୍ପ ପୁଷାଣ।
ମାୟା ଗୁଣ ତିନି କୟ ନିର୍ମାଣ।।
ସୃଷ୍ଟି ସ୍ଥିତି ଲୟ ଲୀଳାକାଶୀ।
କର୍ପତ ମୁକୃତି ନିତ୍ୟ ସୋହି ମୁଷାଶି।।
ମଂସ୍ୟ କୂର୍ମ ଆଦି ଯାକେଶି ଅଂଶ।
ଯୋହି ଜନମ ଭେଲି ଯଦୁବର୍ ବଂଶ।।
ଦୈବକୀ ଜର୍ପଣେ ଯୋହି କର୍ପତୁ ବାସ।
ସୋହି କର୍ପତ ମୁଷୁତି ପର୍ପାଶ।।
ଚତୁର୍ ବୟନ ସୁର୍ ଶଞ୍ଜବଦେବ।
ଯାକେଶି ଚର୍ପଣେ କର୍ପତ ନିତ୍ୟ ସେବ।।
ଦୈତ୍ୟ ଦନୁଜ କୁଳ ନାଶନକାଶୀ।
କର୍ପତ ମୁକୃତି ନିତ୍ୟ ସୋହି ମୁଷାଶି।।
ଯାକେଶି ତନୁ ନୀଳ ଜଳଦକ ଭାସ।

ତଥ୍ଠି କର୍ଠୁ ସ୍ଠିତ ବସନ ପର୍ଠକାଶ।।
ଶଠ୍ଠ୍ଠ ଚକ୍ର ଗଦା ପଠ୍ଠ୍ଠଜଧାଠ୍ଠି।
କର୍ଠତ ମୁକୃତି ନିତ୍ୟ ସୋହି ମୁଠ୍ଠାଠ୍ଠି।।
ସତ୍ୟ ସନାତନ ଯାକେଠ୍ଠି କାୟା।
ସୋହି ଅଧିନ କର୍ଠତ ନିତ୍ୟ ମାୟା।।
ସନକ ସନାତନ ଯାକ କର୍ଠୁ ସେଠ୍ଠା।
ମୁକୃତି ବିଧାନ କର୍ଠତ ସୋହି ଦେଠ୍ଠା।।
ବ୍ରଜକୂଳ କୁମୁଦ ଇନ୍ଦୁ ମନମାଳୀ।
ସୋହି ପାୟୋଭଠ୍ଠେ ମର୍ଦ୍ଦନ କାଳୀ।।
ପୂତନି ତନ ଶୋଷଣକାଠ୍ଠି।
କର୍ଠତ ମୁକୃତି ନିତ୍ୟ ସୋହି ମୁଠ୍ଠାଠ୍ଠି।।
ଧେନୁକ ଅଷ ବକ କେଶୀ ବିନାଶୀ।
ଠାଠ୍ଠଳ ଅନୁଦିନେ ଗୋକୂଳବାସୀ।।
ସୋହି ଶକତ ବିଘଟନକାଠ୍ଠି।
କର୍ଠତ ମୁକୃତି ନିତ୍ୟ ସୋହି ମୁଠ୍ଠାଠ୍ଠି।।
ଗୋ ପଦଠ୍ଠେଣୁ ବିଭୂଷିତ ଅଠ୍ଠ୍ଠ।
କୟାଳି ସୋହି ଇନ୍ଦ୍ରମଠ୍ଠ ଠଠ୍ଠ୍ଠ।।
ବାମ ହାତେ ଗିଠ୍ଠି ମନ୍ଦଠ୍ଠଧାଠ୍ଠି।

কৰত মুকুতি নিত্য সোহি মুৰাৰি।।
কুৱলয় কংস কেসী মল্ল মোড়।
মাতু পিতু যোহি বন্ধন ছোড়।।
যোহি যদুকুল পালনকাৰী।
কৰত মুকুতি নিত্য সোহি মুৰাৰি।।
সোহি শূৰ মুৰ নৰক নিবাৰি।
কৰু নীলা ক্ষিতিভাৰ উতাৰি।।
ৰিপু যুথপ যোহি কৰু নিৰয়াণ।
সোহি কৰত নিত্য মুকুতি বিধান।।
ৰুঞ্জিণী ৰমণ প্ৰিয়দ বলৰাম।
গোপ ৰমণীজন পূৰণ কাম।
যাকেৰি নাম পাপ কৰু নাশ।
সো হৰি কৰত মুকুতি পৰকাশ।।
শাল্ল শিশুপাল যো কৰু শাতি।
সুদক্ষিণ বাণ জৰাসন্ধ ঘাতি।।
ক্ষিতিকো ভাৰ কয় নিৰয়াণ।
সোহি কৰত নিত্য মুকুতি বিধান।।
নৰহৰি মৎস্য কুৰুম হলীৰাম।

সীতাপতি বুদ্ধ বৰাহক নাম।।
কঙ্কি বামণ ভৃগুপতি অৱতাৰ।
সো হৰি কৰত মুকুতি পৰচাৰ।।
ভো ভো সাধু সভাসদ লোই।
কৰু সাৱধান বচন একু মোই।।
হৰি বিনে দেৱ নাই নাই আন।
শাস্ত্ৰ বিচাৰি দেখু পৰমাণ।।
ভাৰত বৰিষে জনৰ নৰকাৰী।
যাকেৰি বিহি বৰ বাঞ্ছিত পাই।।
বিফল জীৱন জনম গোৱাই।
বিষয় কাচক মোলে মাণিক বিকাই।।
কলি কল্পষ ঘোৰ পয়োধি উতাৰ।
ভয়ো হৰি ভকতি ধৰম পৰচাৰ।।
সকল ধৰমকহ ৰাজা জানি।
সৰু কাম ছোড়ি জপহ ৰাম বাণী।।
হৰি গুণ নাম ধৰম অনুপাম।
যাকেৰি থিৰ মন মুকুতিক কাম।।
কয় মন থিৰ জপহ ৰাম ৰাম।

